

РЕШЕНИЕ

№ 8416

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 06.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11581** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.26, ал.10 от Закона за пътищата /ЗП/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, в частта по т.2.218, обективиращ отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение /РС/, изградено на републикански път I-1 при км.383+020 – над край тунел /по разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламno съоръжение на км. 383+020 – дясно/.

Предметът на жалбата, съответно ответникът по нея е определен със задължително за настоящия състав Решение № 13290 / 31.10.2018 г. по а.д. № 6460 / 2018 г. на ВАС, с указанията на което съдът се съобразява.

Жалбоподателят, представляван от управителя на дружеството Г. К., чрез адв. Ч., твърди, че отказът е незаконосъобразен. Наведените основания за оспорване са за нарушение на установената форма и противоречие с материалния закон - чл.146, т.2 и т.4 АПК, аргументирани в жалбата. Обръща внимание върху обстоятелството, че не е поискано разрешение за изграждане на ново съоръжение, а разрешение за експлоатация на вече изградено такова.

Ответникът по жалбата, Управителният съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., моли за отхвърлянето на жалбата и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи, като засегнато от него.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд – София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и възраженията на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че на дружеството-жалбоподател, на основание чл.18, ал.1, във вр. с чл.26, ал.3 от ЗП и чл.13 от Наредбата за специалното ползване на пътищата /НСПП/ е издадено Разрешение за специално ползване на пътищата чрез изграждане на рекламни съоръжения №167/25.03.2003 г., със срок на валидност до 25.03.2004 г. Издадено е и Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС №720/09.07.2004 г. за републиканския път №I-1 при км389+020 над край тунел, без посочен в него срок на действие.

Със заявление, вх. № 53-00-475 / 07.06.2017 г., заведено в Областно пътно управление – Б., [фирма] е поискано по реда на чл.176 НСПП да бъде преиздадено Разрешение № 720/09.07.2004 г. за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на 1 бр. РС в обхвата/обслужващата зона на път I-1, тунел при км 389+020-дясно – дясно.

Видно от Констативен протокол № 116/13.06.201 г., съставен от служители на Областно пътно управление – Б., РС е изградено в несъответствие с действащата към датата на издаване на първоначалното разрешение за специално ползване чрез изграждане на РС разпоредби на НСПП; РС отстои в целия си габарит на м. от ръба на пътната настилка; не ограничава видимостта на сигнализацията с пътни знаци; на разстояние 1500м. /за автомагистрала и скоростни пътища/ и 500м. /за останалите пътища/ преди и след РС няма пътни възли и кръстовища; не са спазени изискванията на чл.17б, ал.2 НСПП и за РС не може да бъде издадено Разрешение за специално ползване на пътя чрез експлоатация.

На заседание на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, проведено на 26.06.2017г., чиито решения са обективирани в Протокол № 1663/17, с решението по т.2.218, УС е одобрил проект на писмо за отказ до оспорващото дружество за преиздаване на Разрешение № 720/09.07.2004 г. за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения, изградено на път I-1 при км 389+020 над край тунел /по разрешение за специално ползване на км 389+020 – дясно/, с което е обективиран отказът на административния орган за преиздаване на разрешението.

Въз основа на т.2.235 от същия протокол УС на А“ПИ“, Председателя на УС е подписал писмо изх. № 53-00-4691/26.06.2017 г., с което заявителят е уведомен за постановения отказ. В него са посочени и мотивите за отказа, а именно, че експлоатираното от него РС е изградено в несъответствие с действащите към датата на издаване на първоначалното разрешение за специално ползване на пътищата чрез

изграждане на РС разпоредби на НСПП и е в нарушение на ЗП, тъй като РС е изградено в целия си габарит над тунел и не е спазено изискването на чл.15, ал.2, т.4 НСПП и чл.25, ал.3 ЗП. Посочено е също, че Разрешението за специално ползване № 720/09.07.2004г. е валидно до 26.06.2017г., след което е необходимо да бъде демонтирано като може да бъде изместено на подходящо място, отговарящо на изискванията на чл.15 НСПП след започване отначало на процедурата по съгласуване на проект, избор на място и издаване на разрешения по НСПП.

Въз основана горните фактически обстоятелства, съдът обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗП забранява без разрешение да се изграждат и експлоатират рекламни съоръжения в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия /т.1, б. „б“ и б. „в“/.

Съгласно чл.26, ал.3 от ЗП, разрешенията по ал.2 се издават от управителния съвет на А“ПИ“ или от упълномощено от управителния съвет длъжностно лице от агенцията - за републиканските пътища, и от кметовете на съответните общини - за общинските пътища.

Според определението, дадено в § 1, т.8 от ДР на ЗП, "Специално ползване на пътищата" е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя и т.н.

Процесното РС е изградено в обхвата на републикански път I-1, следователно компетентен орган за издаване, респективно отказ за издаване на разрешение за изграждане и експлоатиране на рекламното съоръжение е УС на А“ПИ“ или упълномощено от него длъжностно лице.

Оспореният отказ, обективиран в т.2.218 от Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, е издаден от компетентния, съгласно чл.26, ал.3 от ЗП орган.

Актът е в предписаната от закона писмена форма, като съгласно Тълкувателно решение №16/31.03.1975г. на ОСГКВС съд за мотиви следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените в хода на административното производство процесуални действия, които в случая се съдържат в приетата по делото административна преписка.

Следователно, актът е издаден от компетентния за това административен орган и в предписаната от закона писмена форма, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност, съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

При преглед на административната преписка, съдът не установява при издаването му да са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна на основание чл.146, т.3 от АПК.

Административният акт е издаден и в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, поради което не са налице основания за отмяна и съгласно чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.17б, ал.1 НСПП собственикът на РС има право да поиска преиздаване на разрешението за експлоатация не по-рано от 3-месеца и не по-късно от 7 дни от изтичането на срока му. В ал.2 на чл.17б е предвидено, че разрешението за експлоатация се преиздава за нов 10-годишен период, когато са спазени условията на чл.15 и след заплащане на дължимите такси.

В случая, издаденото на жалбоподателя Разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на РС е без срок, поради което и към него е приложима разпоредбата на § 5 от ПЗР към ЗИДЗП, обн. ДВ, бр.47 / 2012 г. - издадените до влизането в сила на този закон безсрочни разрешения за експлоатация на рекламни съоръжения остават валидни за срок до 5 години от датата на влизане в сила на този закон – 25.06.2012 г. Следователно, срокът за подаване на заявление за преиздаване на Разрешението за специално ползване № 17/07.01.2004г., е спазен.

В случая обаче не е налице основание за преиздаване на разрешението, тъй като експлоатираното от него РС не отговаря на изискванията на чл.25, ал.3 от ЗП и чл.15, ал.2, т.4 от НСПП.

Съгласно чл.25, ал.3 от ЗП се забранява изграждането на крайпътни обекти и на пътни връзки към тях преди входа на тунела минимум на 300 м. преди зоната на предупредителната вертикална сигнализация, както и изграждането на рекламни съоръжения преди входа на тунела минимум на 300 м. преди зоната на предупредителната вертикална сигнализация над и около портала на тунела. Нормата е влязла в сила на 03.05.2008 г. и има действие заанапред. Следователно същата е приложима към искането за издаване на разрешение за експлоатация на процесното РС, тъй като предишното такова е изтекло на 26.06.2017 г., съгласно § 5 от ПЗР към ЗИДЗП /обн. ДВ, бр. 47 от 2012г./.

След изтичане на срока следва да се издаде ново разрешение, отговарящо на изискванията към момента на издаването му, вкл. и на чл. 25, ал.3 от ЗП. В случая това изискване не е спазено, тъй като РС се намира непосредствено над вход/изход на тунел.

Това обстоятелство се потвърждава и от изслушаната и приета съдебно-техническа експертиза. Видно от заключението на вещото лице, процесното РС е разположено именно над тунела на път I-1, км.389+020 – дясно, както е предвидено в одобрения работен проект РС е разположено над тунела на височина около 8-8.5 м спрямо кота на асфалтовата настилка на пътя и на около 2.5м-2.8м от ръба на челната стена на тунела.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неприложимост на чл.15, ал.2, т.4 от НСПП, съгл. която се отказва издаването на разрешение за изграждане на рекламни съоръжения в тунели и на разстояние, по-малко от 600 м. преди тях - за автомагистрала и скоростни пътища, и 200 м. - за останалите пътища. Разпоредбата е приета през 2013г., като съгласно § 23 от ПЗР към Постановление № 350 на Министерския съвет от 21 декември 2012г. за изменение и допълнение на НСПП, разрешенията за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламни съоръжения, за които до влизането в сила на постановлението има издадени разрешения за специално ползване на пътищата чрез изграждане на рекламни съоръжения, се издават при спазване на изискванията, действали преди влизането в сила на постановлението. Тази разпоредба касае случаите на издадено разрешение за изграждане на РС преди изменението на НСПП в ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г., и разрешение за експлоатация, което предстои да се издаде след влизане

в сила на изменението в Наредбата. То се издава при условията на разрешението за изграждане. Спорът по делото е различен, тъй като става въпрос за издадено разрешение за изграждане и разрешение за експлоатация преди влизане в сила на изменението в наредбата.

Неотнoсима е и разпоредбата на § 4 от ПЗР към Постановление № 294 на Министерския съвет от 8 ноември 2016 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет /ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г./, според която преиздадените по реда на чл.17б от Наредбата за специално ползване на пътищата, приета с Постановление № 179 на Министерския съвет от 2001 г., разрешения за експлоатация на рекламнo съоръжение се считат за издадени при условията на първоначалното разрешение и към тях се прилага режимът, приложим за първоначалното разрешение за експлоатация. Към така преиздадените разрешения за експлоатация на рекламнo съоръжение се прилагат изискванията и условията, посочени в разрешението за специално ползване чрез изграждане, въз основа на които съответното рекламнo съоръжение е било изградено и е получило разрешение за експлоатация. Разпоредбата касае случаите на преиздадени към 15.11.2016 г. разрешения за експлоатация, поради което не касае процесния случай.

Следва да се обърне внимание на разпоредбата за определен срок, за който се издават разрешенията. Съгласно цитираната по-горе норма на чл.17б, ал.2 от НСПП, разрешенията се преиздават за нов 10-годишен период, единствено в случай, че са спазени изискванията на чл.15.

Освен това, по отношение на нормата на чл.25, ал.3 от ЗП няма никаква преходна разпоредба и следователно същата се прилага задължително при всяко издаване на разрешение за експлоатация, след влизането ѝ в сила, т.е. още от май 2008 г., какъвто е настоящият случай.

По изложените съображения, неоснователната жалба следва да се отхвърли.

Основателно при този изход на спора е своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. При съобразяване с качеството на осъществената процесуална защита в съдебното производство, проведените две открити с.з. с участието на процесуален представител на ответника, фактическата и правна сложност на делото, съдът определя в размер на 200 /двеста/ лева - чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу Протокол № 16631 / 17 на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, в частта по т.2.218, обективиращ отказ за преиздаване на разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на рекламнo съоръжение /РС/, изградено на републикански път I-1 при км.383+020 – над край тунел.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ 200 /двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

СЪДИЯ